

CUKOR A BIČ – 2.časť

Táto situácia je ani z voza, ani na voz.

Nedá sa už takto žiť. Nechcem to takto.

Zrazu som pochopila, že to nedokážem zmeniť a pomaličky som sa ukludnila.

Som už veľmi slabá a nesmierne ustatá.

Začala som hovoriť, že sa chcem vrátiť domov, nechcem tu už byť.

Keď to už dlhší čas opakujem stále dokola, veľmi to nahnevá ten bič a tak mi povedal: „Že keď to budem ešte chvíľku opakovať, tak on ma domov odnesie, aby som s tým teda okamžite prestala, lebo on to naozaj urobí.“

Neprestala som.

Bič sa vymrštil, obmotal sa mi okolo pása, zdvihol ma do vzduchu a vyhodil ma do Vesmíru. Keď sa bezo mňa vrátil naspäť na zem, spokojne si povedal: „Konečne je tu ticho a bolo už na čase.“

Ja som hore vo Vesmíre. Som v nebi.

Paradox je v tom, že zase hľadím dole na Zem a chcem ísť naspäť.

Naozaj neviem čo chcem.

Keď som dole na Zemi, chcem ísť hore a naopak.

Nikdy nie som spokojná.

Keď som dole, chcem mať svätý pokoj, ktorý je hore v nebi a keď som hore v nebi, chcem mať ten život, ktorý je dole na Zemi.

Chcem znovu zažívať ten pohyb.

A je mi to umožnené. Je mi to znova dovolené.

Nesmierne láskavý hlas mi hovorí, že keď som sa rozhodla a keď chcem, tak môžem ísť znova dole na Zem a že sa mám rozhodnúť tak, aby som bola spokojná a že mám urobiť veci tak, aby som už bola s nimi naozaj spokojná.

Ten proces je asi náročný, lebo som nesmierne unavená, ani nevládzem už hovoriť, len by som spala.

Bytostne cítim, že potrebujem spať.

Je to veľmi ťažké pre mňa ísť znova dole, už ani ne-viem ho-vo-riť.

V-r-á-t-i-t' s-a s-p-ä-t' v-ô-b-e-c n-i-e j-e j-e-d-n-o-d-u-c-h-é.

Ja som naozaj zaspala.

Neviem, ako dlho som spala, len som vnímala, že ma niekto veľmi jemne zobudil.

Vnímala som, že je potrebné na tento proces návratu na Zem, nesmierne veľké množstvo energie a vôbec by som to nedokázala zvládnuť inak, než len tým, že som zaspala.

Zobralo mi to všetku silu.

Toto bola pre mňa veľmi zaujímavá skúsenosť.

Som veľmi vďačná, že som si to mohla vyskúšať.

Som dole. Som opäť na Zemi. Znova som dostala tú istú príležitosť.

Zase sa predom mnou objavil rovnaký bič, misa s kandizovaným ovocím a amfora s medom.

Teraz mám v sebe to vedomé Poznanie.

Zostalo mi Poznanie mojej predchádzajúcej skúsenosti v mojom vedomí.

Zároveň si uvedomujem a viem, že s veľkým časovým odstupom, by som zase nepoznala tie dôsledky môjho rozhodnutia a tak, ako by som tu na tomto mieste stála, by som sa možno znova rozhodla pre amforu s medom.

Tento proces je vyčerpávajúci aj dole na „Zemi“, ale aj hore v “Nebi“ a cesta dole na Zem je nesmierne náročná.

Tým, že som teraz bola hore len veľmi krátky čas, zostalo mi poznanie mojej prežitej skúsenosti a môžem si vybrať misu s kandizovaným ovocím.

Uvedomujem si, že v tej realite života, by som si zase vybrala amforu s medom.

Až mi je z toho do plaču.

Všetko vo mne kričí, nerob to a nejaká iná rovina vo mne hovorí: „nechaj ju, nech sa rozhodne slobodne“.

Lenže teraz už viem, že sa vôbec nerozhodujem slobodne, lebo nemám to POZNANIE.

Keď nemám POZNANIE a nepoznám tie dôsledky môjho rozhodnutia v tých širších súvislostiach, nerozhodujem sa slobodne.

Až teraz som to pochopila.

Je to len naša ilúzia, že sa rozhodujeme slobodne, ale vôbec to tak nie je.

Keď nemáme POZNANIE, nerozhodujeme sa SLOBODNE, tápeme, lebo sme nevedomí. Potrebujeme poznať dôsledky rozhodnutí a tak potrebujeme mať Poznanie, aby sme sa vedeli rozhodovať slobodne.

V opačnom prípade si tým nevedomým rozhodnutím spôsobíme sami v sebe veľa bolesti, utrpenia, pocitov vín, nehodnosti, zlyhaní, neodpustení a práve preto odmietame prijať Zodpovednosť za svoje rozhodnutia, lebo nemáme Poznanie, nepoznáme dôsledky svojich rozhodnutí v tých širších súvislostiach a práve preto odmietame prijať Zodpovednosť za to ako sme sa rozhodli.

Preto nie je tá Zodpovednosť súčasťou nášho slobodného rozhodnutia, lebo my nie sme VEDOMÉ bytosti. Nie sú našou súčasťou Poznania o fungovaní Vesmírnych zákonov a preto sa rozhodujeme ako nevedomé bytosti. Nepoznáme dôsledky našich rozhodnutí a preto za ne neprijímame Zodpovednosť.

A práve tá skutočnosť že nevieme prijať ZODPOVEDNOSŤ umožňuje práve to, že sme manipulovaní.

Inými slovami manipulácia je možná vtedy, keď nie sme vedomí, čiže sme nevedomí.

A čím viacej sme nevedomí, tým ľahšie sme manipulovateľní.

Čím viac sme nevedomí, tým menej sa dokážeme rozhodovať slobodne.

Naša nevedomosť o tom ako fungujú Vesmírne zákony a princípy umožňuje strachu, aby nás manipuloval.

Práve preto urobí strach všetko pre to, aby nám tieto Poznania zobral.

A berie nám ich prostredníctvom manipulácií, rôznych predsudkov, presvedčení, dogiem, falošných obrazov a ilúzií, ktoré sám vytvára, aby tú objektívnu pravdu pred nami skryl.

A len vtedy, ak dokážeme prijať Poznania fungovania Vesmíru, dokážeme vnímať a vidieť, objektívnu pravdu a len vtedy, keď dokážeme vidieť objektívnu pravdu toho, čo sa naozaj reálne deje, dokážeme odhaliť manipulácie strachu, ktorými nám túto objektívnu pravdu zakrýva.

A to je uzatvorený kruh.

Keby boli mojou súčasťou Poznania o tom, ako fungujú Vesmírne zákony a princípy, vybrala by som si práve tú misu s kandizovaným ovocím, hoci na prvý pohľad vyzerala menšia ako amfora s medom a hoci ten med môže byť sladší ako to ovocie, lebo to ovocie ponúklo možnosť väčšej voľby a tým pádom aj SLOBODY.

Med je síce sladší ako to ovocie a je aj zdravý, ale je to len med.

To ovocie je rôznorodé, ponúka viacej chutí a teda viacej skúseností, možností, voľby a preto sa ho „neobjem“, lebo v tomto prípade mám možnosť si vybrať.

Ale pri amfore s medom, zoberiem sama sebe možnosť si vybrať, čiže to v konečnom dôsledku znamená, že som sama sebe zobrala možnosť, rozhodnúť sa iným spôsobom.

A práve táto misa s kandizovaným ovocím mi ponúka nekonečné množstvo výberu a kombinácií, čo je v prenesenom význame nekonečné množstvo rozhodnutí, pretože aj toho ovocia je nekonečne veľa druhov a kombinácií.

Keby toto Poznanie, bolo mojou súčasťou, rozhodla by som sa hneď prvýkrát pre túto možnosť a vybrala by som si misu s ovocím, lebo ono samé mi prináša možnosť voľby.

A je tu aj ďalšia rovina.

Môžem si to ovocie zobrať do zásoby. Môžem si na šatách urobiť kapsičky, tým, že si na nich urobím uzly a môžem si tak do nich uložiť rôzne druhy ovocia, ktoré som si zobrala do zásoby.

Avšak s tým medom to nie je možné urobiť, lebo med v tých kapsičkách alebo priehradkách nezostane, ten med vytečie prostre von.

V prípade ovocia ponechám sama sebe SLOBODU.

A preto teraz už môžem spať, keby ja chcem.

Prestávam byť podriadená pravidlám, predpisom, ale aj svojvôli toho biča.

Stávam sa od neho nezávislá a môžem sa rozhodovať tak, ako chcem ja sama a nie ako ma ten bič začne manipulovať, čiže nemusím hrať jeho hru.

Tým, že môžem spať a jesť, keby ja chcem, nestrácam svoju silu ani tú fyzickú ani tú vnútornú a dokážem si zachovať svoj vnútorný pokoj a dokonca dokážem si aj nevšímať, tie slová a tvrdenia, ktoré mi ten bič podsúva. Môžem ich ignorovať, pretože už viem, že ma klame.

Ja už viem, že sa ma snaží oklamať a manipulovať.

Tým, že nám svoju silu, tú vonkajšiu fyzickú, ale aj tú vnútornú silu, čiže mám vnútorný pokoj, ja vidím jeho manipuláciu.

Tým že dokážem prehliadnuť jeho manipuláciu, zostávam SLOBODNÁ.

A to je uzatvorený kruh.

Poviem to ešte raz.

Práve preto že som SLOBODNÁ, dokážem si zachovať svoj vnútorný pokoj

A tým že som si zachovala svoj vnútorný pokoj, som si udržala aj svoju vonkajšiu fyzickú silu.

A to je uzatvorený kruh.

A práve preto že som teraz SLOBODNÁ, vidím manipulácie toho biča a dokážem ich prehliadnuť a ja viem, za svoje slobodné rozhodnutie prijať aj ZODPOVEDNOSŤ.

A môj život sa mi teraz páči.

Prináša mi radosť, pocit šťastia a ja ho sama pre seba v tej SLOBODE, ktorú som si ponechala, TVORÍM.

A to je uzatvorený kruh.